

Te słuchare, nad kotarymiž to Bože słowo swoju mož hopokasuju k sbožnosćzi, bu te, kenz teke to słowo hobchowaju.

Woni hobchowaju jo we swojom spomněschu, lež rownož niž schykno, ga glich nězo, a wošebnie to, zož jich nastupascho. Woni nějsu togodla žedne sabhwate słyschare, kenz schykno ned do wětscha chysche a s jadnym huchom nutsch a s drugim sašej wen puschcže (Jan. 1, 25). Woni pať nehobchowaju to słowo jano w głowe, ale wošebnie we dobrej hutschobe. Woni wesmju te huzhy teje wěry s takeju wěstoscju gorěj, až jich rošym na tych samych wězej nězwiblujo, a až woni se wot ničogo na žedne druge myšleńa sporasch nedaju. Woni podchyschiju swoju wolu a schykne swoje požedańa tym pschikafńam tego Božego słowa, a bu gotowe, lubej schykne luschy saprěsch a schykne bolosczi pschescherpesch, něžli wot Božego słowa wotstupisch. Woni hobmyšliju to Bože słowo pilne, a daju tej hušwětlezej a hušwěšczej mozy tego samego na jich rošymie a woli dalej hugbasch, aby we tej wěre rošli a pschiberali. To jo pať Božy statk, až woni to słowo tať we nadobnej a dobrej hutschobe hobchowaju. Togodla pschoše woni Boga, aby won jim sam tu hutschobu kšhel wotworisch, ako tam tej Sydiji (Ps. 16, 14).

Te posłuchare, nad kotarymiž to Bože słowo swoju mož hopokasuju k sbožnosćzi, bu wošebnie te, kenz plody pschinašu we sežerpnosćzi.

Rowno ako seme, gaž na dobru semju padno, swoju mož hopokažo, hušchojžijo, roscžo, kwischo a plody pschinašo, a ako Jesus žejo, až wono we tom plodnem lanže